

La tribuna

La cavalcada dels crancs

La situació ens portarà a un enquistament dels problemes i a un risc de fractura social

JAUME

Bartumeu

Enmig de les festes de final d'any es volia convertir en notícia el que ja era prou sabut: que Espanya no establirà cap conveni per a impedir situacions de doble imposició amb Andorra si, prèviament, a casa nostra no hem assentat les bases legals per aplicar un impost sobre la renda d'empreses i professionals. Un impost que ha de ser homologable pels països del nostre entorn europeu és a dir que no pot pas ser inferior a un 10%. Per sota d'aquest percentatge es considera que Andorra voldria continuar mantenint una mena de concurrència o competència fiscal deslleial amb els nostres veïns.

Però la majoria de DA no acaba de posar-se d'acord en aquesta qüestió. Val a dir que també s'entén perquè la introducció d'un impost sobre la renda no figurava pas al seu programa.

Precisament per això cada dia se senten veus de DA que s'oposen, diuen, a aplicar el programa del PS.

Perquè, efectivament, el programa socialdemòcrata proposa la introducció d'una imposició sobre la renda i la fixa en un percentatge del 10%.

És ben cert que quan el cap de Govern va parlar d'aquest impost, durant la presentació de l'informe anyal de la Cambra de Comerç, no s'estava pas referint al programa de DA –mut en aquesta qüestió– sinó al programa socialdemòcrata.

Ja comença a ser també ben evident que la posició de DA només era monolítica pel punt essencial que els reunia: fer fora els socialdemòcrates.

Els temps que vénen no seran fàcils.

Els membres de l'onada taronja del 2011 no són prou conscients de la dificultat de l'agenda política en les relacions econòmiques exteriors d'Andorra.

Tampoc ho són dels problemes derivats de la gestió de la crisi econòmica, financera i social, que s'han d'enfrontar.

La majoria de DA canvia setmanalment de direcció. Moure's com els crancs els va servir per avançar en la constitució de la seva plataforma electoral, però ara ja no els serveix pel Govern ni pel Consell General. La cavalcada dels crancs no és operativa.

Una «majoria» no és només una quantitat, també significa un nivell de maduresa, l'edat a partir de la qual cosa se suposa que es té aptitud per assumir les responsabilitats institucionals.

El govern d'Antoni Martí va pecar primer per inexperiència, una etapa que es pot excusar davant la barreja d'interessos de DA, però ara pateix d'immaduresa. I aquest és un defecte que els hi hem de recriminar perquè fa mal a Andorra.

Un dia a favor de l'impost sobre la renda davant la Cambra de Comerç, un altre dia contra aquest impost da-

vant els micròfons de la Ràdio Nacional. Un dia a favor de l'heliport al Patapou, l'endemà en contra.

No és maquiavelisme, és la contradicció permanent.

Aquesta situació ens portarà a un enquistament dels problemes i a un risc creixent de fractura social.

LA TENSIÓ que augmenta en les relacions exteriors, unida a la falta de solució dels problemes socials i econòmics, incrementarà la desafecció i el descrèdit de la política.

Les eleccions generals de l'abril 2011 havien definit els termes d'un contracte de confiança entre els electors i la plataforma de DA. Tot just fa un any i mig i sembla que faci una eternitat. Molts electors i electores de DA fan com si no haguessin estat mai.

Mentrestant tots els indicadors econòmics tenen encès el llum vermell. La desocupació augmenta de manera exponencial i cada dia són més –Càritas ens ho confirma– les famílies que es troben al llindar de la precarietat i freguen la pobresa.

El govern de DA ha patit una pèrdua radical de credibilitat.

El missatge de Cap d'Any de Govern n'ha estat la confirmació. No hi havia contingut.

Tampoc ens sembla correcte adreçar-se als andorrans en aquests moments per dir quatre banalitats.

I l'escenificació populista era, diguem-ho ben clar, una falta de respecte. Tot plegat confirma que no hi ha cohesió ni una línia clara.

Fins fa unes setmanes semblava que **Antoni Martí** treballava a tres anys vista.

Imperceptiblement s'ha accelerat el calendari.

L'horitzó ara és a un any vista.

Un any per aconseguir aturar el creixement de la desocupació. I no ens enganyem: no hi ha cap senyal d'optimisme econòmic en l'agenda de DA.

Els socialdemòcrates proposem una via concreta per sortir de la crisi. La nostra acció de govern buscava crear un entorn favorable per fomentar inversions i negocis des de

la transparència de l'activitat econòmica i amb la seguretat jurídica garantida a empresaris i professionals. Per això vam avançar en la signatura d'una dotzena llarga d'acords internacionals bilaterals d'intercanvi d'informació fiscal a la demanda. I per això també vam signar compromisos amb els nostres interlocutors internacionals que tan bon punt Andorra tingués establert un impost sobre la renda es seguirien els necessaris convenis per a impedir la doble imposició que perjudica als empresaris i professionals andorrans en el desenvolupament de la seva activitat fronteres enllà.

I per això, finalment, vam tancar positivament la negociació amb la Unió Europea rubricant un Acord Monetari.

Pel contrari, el govern d'**Antoni Martí**, que ho ha centrat tot a la seva aposta per la inversió estrangera està atrapat en les seves contradiccions i incoherències.

Una aposta poc mesurada, improvisada i, també, vinculada a la cultura liberal històrica del *pelotazo* han demostrat en pocs mesos les seves limitacions.

Perquè vingui inversió estrangera positiva, que pugui dinamitzar l'economia productiva, cal seguretat jurídica i no canvis permanents i atabalats en les normes legals.

I també cal una normativa tributària que permeti signar i aplicar els convenis per a impedir la doble imposició.

Amb el cagadubisme permanent –ara sí, demà no– no es pot anar endavant.

No és bo per a Andorra que el Govern, escoltant les directives d'alguns avaladors, faci mans i mànigues per no complir els compromisos contractats en els acords d'intercanvi d'informació fiscal a la demanda.

I és dolent per Andorra que aquesta majoria que es vanagloriava d'haver rubricat amb França un conveni per a impedir la doble imposició no sigui capaç de posar-se d'acord ara per aprovar una llei de l'impost sobre la renda. ≡

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata